

FÖLDRAJZI KÖZNEVEK TISZASZÖLÖSÖN

DR. FEKETE PÉTER

Sokszor elhangzott megállapítás, hogy a földrajzi nevek, ezen belül is különösen a köznevek, hűen őrzik egy-egy tájegység jellegét, múltját, mutatják a jelenét. Az is közismert, hogy a nagyüzemi gazdálkodásra áttérés következtében egyre jobban feledésbe kerülnek ezek a nevek. Felismerve a veszélyt, az ország területének tekintélyes részén összegyűjtötték a ma még élő névanyagot. A gyűjtést azonban nem követte, nem követi mindenütt a földrajzi köznevek bemutatása, értelmezése. Ennek a munkának az elvégzésére pedig a múlt őrzésén túl a nevekkel kapcsolatban többször felvetődő probléma megoldása érdekében is szükség lenne.

Igaz, egy-egy község földrajzi közneveinek bemutatása szerény eredményre vezet, de ha több községben elvégzik ezt a munkát, akkor az így nyert adatok birtokában már meg lehet kísérelni általános megállapításokat is.

Tiszaszölösön az úrbérrendezésig s a vele összefüggő vízszabályozásig mocsarak, tavak, erek, fokok uralták a határt. Ez igen kedvező volt a halászat számára. A vizek közötti hátakon levő legelő, kaszáló lehetővé tette a virágzó állattenyésztést, a földművelésre a külterületnek csak kisebb része, az úgynevezett felsőföld volt alkalmas. A mai dűlőnevek nagy része ennek a régi vizes világnak az emléke.

A határ művelhetővé tétele után az állattenyésztés mellett elsősorban gabonát termeltek. A falut a környék legjobb bortermő helyének tartották. A régi időkből említésre méltó még a kender termesztése. Saját szükségletre, kötél, szőttesek készítésére vetették. Emlékét a házaknál meglevő tilók, gerebenek, szövőszékek ma is őrzik.

A bemutatott köznevek túlnyomó többségét a község földrajzi neveinek gyűjtése közben rögzítettem. Ezekkel a köznevekkel azonban (a község szülőfalum révén) természetes beszédhelyzetben, funkcionálás közben is találkoztam, valamennyit a gyűjtésen kívül is jól ismertem.

A közneveket köznyelvi formában betűrendben mutatom be, de a köznyelvi alaknak feltüntettem a népnyelvi formáját is. Ha ez egyezik a köznyelvivel, akkor a szokásos ~ jelet használok. Ezután következik az értelmezés.

Az értelmezés után zárójelbe téve számmal jelölöm, hogy a földrajzi köznév hány névben alapelem (az első szám), és hányszor fordul elő megkülönböztető elemként (második szám). A két szám közé ; -t teszek. Mindegyik használatára közlök egy-egy példát is. Ha a köznév egy névben található, akkor a nevet közlöm, a számot elhagyom. Ha a köznév csak alapelemként szerepel, egy számot írok, ha viszont csupán megkülönböztető elemként található, a szám mellett *-jelet használok. A földrajzi név elmaradása azt jelenti, hogy a köznevet ma földrajzi névként nem használják. Több esetben közlök példamondatokat is.

Bevettem az Állami Földrajzinév Bizottság Kiadványában szereplő (A földrajzi nevek és megjelölések írásának szabályai. Bp. 1965.) földrajzi jellegű jelzőkből is a faluban meglevőket.

akác *akác* Akácok kisebb-nagyobb csoportja a határ különböző részein „Rígen nem vőjt annyi akác a határba, nyőű az mindenfele, nem tudom, ki ülteti őket.”

alé ~ Nagy fákkal szegélyezett széles dűlőút, és az út környéki szántóterület (2). *Nagy-alé*. Az utóbbi években a fákat kivágták, az utat felszántották, a név azonban ma is közismert. „Ha nagy esőű vőjt, ott a szíles úton csúszkálhattak a lovak a szekérrel.”

alj *ajj* 1. Talajkiemelkedés melletti mélyfekvésű terület, a kiemelkedés alsó része (4). *Csákánszég-ajj*.

2. A falubeli kertek elkerített vége. „A kertajba mēkterēm a zőűccsigēm mindig.”

alsó alsó Egy nagy határrésznek déli része. *Alsó-rit*.

aranyos ~ A Tisza egy szakaszának igen enyhe lejtésű, vastag homokhordalékkal feltöltött partos része, valamint a körülötte levő erdő, kaszáló, szántó. Ma a határrész jelentése az elsődleges, a parti részt lapályként említik (8*). *Ara-nyos: Aranyosi-fenek*. „Füldískor ha kigyöttünk a vízből, bokájig jártunk az aranyszínű forró homogba, csak úty kapkottuk a lábunkat, nem lehetēd benne mēgálni.”

árok ~ 1. Mesterséges eredetű vízlevezető a külterületen.

2. Az úttest és a gyalogjáró közötti mesterséges eredetű vízlevezető a belterületen.

3. Nagy eső, áradás esetén ástott alkalmi vízlevezető. „Tavasszal kizs barázdaszerű árkokat ástunk a nagy árkokig, azon lēfojt a víz, osz hamarab mēkszaratt a főűd.”

aszó aszó Laposas, fenékszerű terület. Korábban egy nagy tó több kiágazása volt (3; 11). *Kis-aszó; Aszó-lapos*.

átjáró átjáró

1. Töltésen, gáton átvezető szekérút (6). *Aranyosi-átjáró*.

2. Átjáróhely a Tiszán. *Domaházi-átjáró*.

3. Az átjáráshoz alkalmas hely az árkokon.

berek ~ Vizenyős, terméketlen terület.

csapó csapó Sík szántóterület egy korábbi fok helyén (3*). *Csapó; Csapó-járó*. „Rígen ēty fok vőjt itt, azon öntöt ki a Tisza. Nagyon jóű főűd ez itt, rígen káposztafőűd is vőjt. Öntözni sē kellett.”

csatorna ~ Mesterséges eredetű nagy, mély vízlevezető árok.

cserje cserje Ma a határnak egy szántóterülete elszórtan benőtt kisebb bokrokkal. Korábban a Tisza melletti erdő egy része, majd az erdő kiirtása után sokáig bokros, sarjadó fákkal benőtt területe volt. „Az eke mēg-mēgakatt egy-ēty fatűbe, mer úgy láccik, nem szēttük ki rēndesen (2*). *Cserje; Cserje-járó*.”

csontos ~ Legelő, gyepek, a község közös legelője. Korábban a hátsó rész szántó. Az ásatások tanúsága szerint valamikor lakóhely volt. (5*). *Csontos; Csontos-lapos*. „Csak úgy emlēgettyük eszt a legelőűt, hocs Csontos. Van Csontos-part, Csontos-lapos, Csontos-vőűgy név is.”

domb ~ Csekély emelkedésű, lejtős oldalú terület. *Páncilozs-domb*.

dőgkút dőkkút Az elhullott állatok elégetésére szolgáló kibetonozott mély gödör.

döglött ~ A Tisza holt ága. *Döglöt-Tisza*. „A Döglöt vízbe halászni is szoktunk.”

dülő düllő 1. Szántónak vagy szőlőnek használt határrésznek úttal, árokkal körülhatárolt darabja (15; 2). *Kucig-düllő*; *Csontozs-düllő farka*.

2. Szekérút a határban. „Égy-égy naty táblát körülvette az ije szekérút, úgy montuk, vígigmegyünk a düllőn.”

ér ~ Fenék, lapos, esős időben vízállás. Eredetileg nagyobb vízállás kiágazása (16; 7). *Lippai-ér*; *Pap ere-gát*.

erdő erdő Nagy fákkal, vad növényzettel benőtt terület (6; 2).

Aranyosi-erdő; *Kis-erdő-fok*.

falu ~ 1. A település népi megnevezése a hivatalosabb község szó helyett.

2. A település középső része. „Bémegyék a faluba, szítnizék, mit lehet kapni a börtögba.”

farok ~ Elkeskenyedő, hosszan elnyúló földterület, a határrész vége (5). *Róukás farka*.

faiskola ~ Facseteték termelésére bekerített terület.

felső felső A határ nagyobb részét kitevő réttől jóval magasabban fekvő, víz sohasem járta terület. *Felsőfő*.

fenék feneke Különböző mélységű hajlat, lapos, esős időben vízállás, kiszáradt ér, tó száraz medre (11). *Lóuri-fenek*.

fertő fertő Sásos, mocsaras terület (3). *Sóys-fertő*; *Sóys-fertő-kút*.

fok ~ Nagyobb vizekből (főképp a Tiszából) kiágazó természetes eredetű árok (10; 7). *Kis-fok*; *Kis-fok-lapos*.

föld föld 1. Megművelt határrésznek egy darabja (7). *Ripaföld*.

2. Egy birtokos tulajdonában levő összefüggő földdarab (6). *Bubori-föld*.

földút földút Szilárd burkolat nélküli út a kül- és belterületen. „Mos más más mint rigén, akkor a faluba vőut éty kövesút, a többi mint földút vőut, nyárom poros, ősszel nyakig írő sárral.”

gát ~ 1. A közlekedés céljára készített töltés (5). *Gállér-gát*.

2. A Tisza mellett végigvezető árvízvédelmi töltés. *Tisza-gát*.

göbe ~ Egymás mellett levő félkör alakú fenekek a Tisza közelében. Tavasszal vízállás (7*). *Göbe*; *Göbe-erdő*.

gödör ~ 1. Természetes eredetű, valamint emberek által ásott kisebb-nagyobb mélyedés (6). *Tasku gödre*.

görbe ~ A tájrész alakjára utaló köznév (4*). *Görbe-ér*.

görcsös ~ Igen hosszú, mély, éles szögű hajlásokkal tele (ginbe-görbe) természetes eredetű árok, fok. *Görcsös-fok*. „Ott osz még nagy víz esetén sē lehetēcs csőynakázni, oja cikcakkos vőut az, még még most is az.”

gyalogút ~ 1. A külterületen csak a gyalogosok közlekedését szolgáló, keskeny, kitaposott földút.

2. A belterületen a házak előtt vezető keskeny kitaposott földút, téglából kirakott vagy betonnal fedett keskeny út.

gyalogföld gyalokföld A település szomszédságában 600—700 □-öl nagyságú parcellákból álló határrész. A gyalogmunkát végző zsellérek járandósága volt. Korábban elsősorban kapásnövényeket, zöldségféléket termeltek itt. „Jőjj járt, aking gyalokföldgye vőut, mer közel vőut a faluho, nem is roszt föld vőut az. Nekēm vőut három gyalokföldem is.”

gyékényes gyíkinys Szántó. Eredetileg gyékénnyel, sással benőtt tó, vize-nyős terület (2; 2). *Nagy-gyíkinys*; *Gyíkinys-lapos*.

gyep *gyép* 1. Szarvasmarhák, sertések, lovak legeltetésére használt nagy terület, legelő (3). *Klány-gyép*; *Gyéptábla*.

2. Fűves terület a falu szélén, libalegelő. „Akik a falu szílin laknak, kicsapják ére a gyépre a libákat, rá ső níznek, hazamégy az magátúl is.”

gyümölcsös *gyümölcsös* Almafával beültetett terület (2). *Klány gyümölcsöse*.

hajóállomás *hajóállomás* Hajókikötőhely a Tiszán. *Hajóállomás*.

halom ~ 1. Kerek alakú, kúphoz hasonló kiemelkedés a külterületen (13; 2). *Balás-halom*; *Szik-halom laposa*.

2. Széles, háts, enyhe kiemelkedés a belterületen, *Vermés-halom*.

halsózó *halsózó* Szántó, régen haltenyésztésre szolgáló patakszerű víz, s a mellette levő kunyhó. *Halsózó*.

hát ~ Hosszan elnyúló, viszonylag széles, enyhe kiemelkedés (26; 3). *Céglédi-hát*; *Géllér-hát legelő*.

határ ~ 1. A község külterületének a szomszéd község külterületével érintkező része (3). *Szikhatár*; *Határ-út*.

2. A falu tulajdonában levő külterület. „Naty határa van a falunknak.”

hátulja *hátúja* Egy tájrésznek a falutól legtávolabb eső része. *Csú-hátúja*.

ház ~ 1. Hivatalos személyiség munkahelye és lakóhelye (2). *Ríház*.

2. A közigazgatás, hivatal irodái. *Faluháza*.

hid ~ Árok és víz felett a partra vezető építmény.

holt ág *hótt ág* A régi medertől elvágott folyóág.

homokhát ~ Homokos, enyhén kiemelkedő, kevésbé termékeny talajú határ rész. *Homokhát*.

homoksgödör *homoksgödör* Az a hely, ahonnan a földet, homokot hordják a falusiak építéshez, az épületek tapasztásához.

járás ~ 1. Széles, állathajtó út (2). *Csürhejárás*.

2. Szőlőterületnek keskeny gyalogúttal több kisebb, egyenlő darabra osztott része. „Egy-éty kis écssig vótt ez, ribizlit, büszkét ültettünk egy-egy járás vígibe.”

járda ~ A belterületen a házak előtt, a gyalogosok számára betonból vagy téglából készített keskenyebb út. „Es csak újabban van, rigén vaty két hején csináltak ijet vöréstéglából. A templom környékin, a Szövetkezet közbe még az álmás fele vócs csak.”

járó *járó* 1. Töltésen (gáton) keresztül vezető szekérút (8). *Gréfli-járó*.

2. Hosszú, enyhe lejtővel végződő tájrész, dűlő. *Gyépre járó*.

kanális ~ Mesterséges eredetű nagy, mély árok, általában állandóan víz áll benne.

kanyar ~ Folyókanyar és az általa alkotott szöglet. *Aranyosi-kanyar*.

kapu ~ Nagy fák közötti keskeny út bejárata és a környéke. *Vaskapu*.

kárászos ~ Szántó, eredetileg haltenyésztő tó. *Kárászos*.

kaszáló *kaszáló* Rét, állandó fütermő hely (6). *Kis Jancsi-kaszáló*.

kenderáztató *kenderáztató* Folyó és állóvíz része, ahol kendert áztattak. „Több ije vízzel teli fenek, gödör vótt rigén a határba. Külön nem is nagyon nevesztük el ezeket ső.”

keresztgát *kéreggát* A Tisza folyó gátjával merőleges, útnak használt keskeny, hátszerű kiemelkedés, s a mellette levő földterület, dűlő. A vízszabályozás előtt a falut körülvevő körgát egy része. Ma a földdarab tábla jelentése él csupán. *Kéreggát*. „A kéreggát a legjop főjűd a határungba.”

kert ~ 1. A családi házak előtti bekerített terület, udvar.

2. Falurész. Eredetileg egy család tulajdona, ma több családi ház és a hozzá tartozó udvar (8). *Cirjárné kertye*.

kis ~ 1. Viszonylagos nagyságot kifejező név (21*). *Kis-aszóly*.

kocma ~ Szeszes italt árusító hely (9). *Porcsin kocma*.

kolokányos ~ Szántó, régen vizenyős, mocsaras, kolokánnyal benőtt terület. *Kolokányos*. „A kolokány oja szűrőzsz dudva, articsukának is hittuk.”

kotonya ~ Szántóföld, korábban mocsaras terület. *Kotonya*.

kotú ~ Piszkos, bűdös vízzel, vad növényzettel tele, igen mély, nagy gödör (2). *Kis-fok-kotú*.

kövesút ~ Szilárd burkolatú út.

köz ~ 1. Nagyobb utakat összekötő keskeny, rövid földút, illetve egy esetben téglával kirakott kis gyalogút (7). *Kalmár köz*.

2. Zsákutca. „Oja bēugróuk ezek, az ēggyes kertek kapuji a többitűl bējjebb, az úttűl úty huszonöt-harminc mēterre vannak.”

3. Eredetileg két víz, vízá, most száraz fenék közötti terület (3). *Sujmos-köz*.

kubik ~ A Tisza árterében a gát és a folyó közötti résznek igen mély, széles gödrei. A földet a gátépítéshez használták. *Kubig-gödör*.

kút ~ Ásott kút (12; 2). *Miszáros-kút*; *Kút-lapos*.

lapály lapáj A Tisza egy szakaszának enyhén emelkedő, széles, vastag homokhordalékkal feltöltött partja. *Lapáj*; *Csű-lapáj*. „Csak a lapájon lehet fürdeni, másutt oja mīj a Tisza mēg őűrvínyēs, hogy nem lehet.”

lapos ~ 1. Szántóföldön enyhē hajlat. „Mindik különpsīgēt tēttűnk, amikor dőűgosztűnk, hogy a hátōn vagy a laposōn vīgesztűnk.”

2. Mélyebb fekvēsű, széles, hosszű, eső időbēn vízzel borított terület (29). *Gēllér-lapos*; *Tőűlapos-tér*.

legelő legelőű Fűves terület az állatok legeltetésére (3). *Gēllér-legelőű*.

liget ~ Nyárfával beültetett vizenyős talajú terület, lapos. Korábban a Gēllér-tó része volt. *Liget*. „Nem lēhetētt aszt a rīszt használni sēm mire sē, mos mēg oja szíp az a sok nyárfa benne.”

malom ~ Eredetileg szélmalom. Ma a korábbi malom környēki falurész. *Kakas-malom*; *Malom-sziget*.

major ~ Ma lakóház és termelōszövetkezeti raktár. Régen uradalmi tulajdon cselédházakkal, gazdasági épületekkel, az uraság lakóházával. *Oszkár-major*.

morotva ~ Hosszű, széles, mély hajlat, lapos. *Szőűllőűsi-morotva*.

nagy ~ Viszonylagos nagyságot kifejező név (22*). *Nagy-aszóly*.

nádas ~ Szántóföld, régen náddal benőtt vizenyős terület, fenék. *Nádas*.

nóborda nóűborda Mocsaras, nyárfával benőtt terület (2). *Kis-nőűborda*; *Nőűborda ere*.

nyilas ~ Szántóföld. Korábban kaszáló, rét. A földközösség és a nyállal való földosztás korára utal (3). *Kis-nyilas*.

oldal őűdal 1. Tájrésznek lejtős része, oldala (2). *Sebēs-őűdal*.

2. A határnak a falutól egy tájrész irányába eső területe, tájrésze. *Doma-házi-őűdal*.

páncélos páncílos Kemény talajú, nehezen művelhető szántó és legelő (2; 4). *Kis-páncílos*; *Páncílos-hát*.

part ~ 1. Lejtős, jobbára gerincszerűen húzódó kiemelkedés (6; 2). *Telek-part*; *Partajja*.

2. Az álló- vagy folyóvíz partja.

3. Arokpart.

porong ~ A Holt-Tiszában levő sziget. *Porong; Poronk-sziget.*

rámpa ~ Gáton, vasúti töltésen átvezető út (4). *Sóus Julis rámpa.*

rapály *rapáj* Azonos a lapállal (l. ott).

ráta ~ Kaszálónak egy meghatározott darabja (5). *Sebës-ráta.*

rét rit Alacsony fekvésű, nagy területű, hajlatokkal tele szántó, árvizes időben a hajlatok vízállások. *Alsóy-rit; Alsóy-rit partya.*

rév ri Kompátkelőhely. *Riház.*

rókás *róykás* Rókákban bővelkedő halmos, háts határrész, a felsőföld része (11*) *Róykás; Róykás-halom.*

sarok ~ 1. Nagy folyókanyar és az általa alkotott szöglet. *Aranyosi-sarok.*

2. Két utca találkozásánál levő szöglet.

sásos sásas Lapos és háts legelő, gyp. A lapos esős időben vízállás, korábban sással benőtt tó (6*). *Sásas-fenek.*

sebes *sebës* Szántóföldnek keskeny hajlatú része. Eredetileg fok (4*). *Sebës; Sebës-óval.*

sírok ~ Nagy területű, hosszú, széles lapos, szántó. Eredetileg tó (3*). *Sírok; Sírok-lapos.*

sor ~ Két házsorból álló falurész és a közte levő két utca. *Újsor.* „Ríge csak úgy montuk, hogy az Újsoron ez még az, mán tuttuk is, hogy mejik út, mer mindénkit ismerünk. Mos van valami neve mindëgyiknek, de asz mos sê tuggyuk.”

sorompó *sorompóy* A vasúti átjárót lezáró rúd.

sulymos *suymos* Félkör alakú mély fenék és a körülötte levő kiemelkedés, szántó. Eredetileg sulyomban gazdag tó (7*). *Suymos; Suymos farka.*

szartos ~ Szántóterület fenékszerű hajlata. Egykor piszkos, zavaros víz, kenderáztató hely. *Kendërásztatóy-szartos.*

szeg *szég* Mélyen fekvő területbe benyúló háromszög, valamint félkör alakú kiemelkedés (2; 2). *Suymosz-szeg; Székhatár.*

szekérút ~ Földút a külterületen. „Sok ije vóút a határba, nem attunk mink ennek külön nevet, nem vóút rá szükség.”

szél szil 1. Egy határrész szélső része, vége. *Suymosz szíle.*

2. A település vége. „Csak úgy montuk, a falu szílin lakik, még ez még esz törtínt a falu szílin.”

szérű *szírű* 1. A gabona összehordására és elcsépelésére kijelölt hely a külterületen.

2. Simára egyengetett, fűtől, gyomnövénytől megtisztított rész az udvaron, ahova a gabonát cséplésre összegyűjtik. „Még egyéni parasztok vóútunk, előjsször hazahortunk mindén termínyt, od gépeltük el, kinyeségettük a kerbe, az udvarba a főjdet, oda hortuk, de a víge fele mán a falu szílin jelöltek ki éty területét, úty hittuk, hoty szírű, oszt oda hortunk.”

sziget ~ 1. Vízből kiemelkedő száraz rész. *Tisza-sziget.*

2. Egyenes felszínből való kiemelkedés. A vízszabályozás előtt víz vette körül (8; 5). *Kisz-sziget; Sziget-hát.*

szik *szik* Szikes terület. „Sok oja szík van a határungba. Ezén a szíkén osztán nem sokat lehet termelni.” *Szík-halom.*

szil szil Legelő, szántó. Szilfás terület volt. *Szil-vőjgy.*

szőlő *szőjllőy* Szőlővel beültetett, körülkerített nagy terület, zártkert (7). *Bánóy-szőjllőy.*

tag ~ Egy-egy birtokos tulajdonában levő összefüggő birtokrész.

tanya ~ A külterületen levő magános lakóház, vagy több lakóházból, gazdasági épületekből álló kis település (13). *Bánóy-tanya*.

tajbok ~ Rossz minőségű szántó, lapos. Eredetileg tó, mocsaras terület (4*). *Tajbok; Tajbok farka*.

telek ~ 1. Szántó és legelő. Eredetileg kaszáló, legelő (3; 3). *Kis-telek; Telek-ér*.

2. Házhely.

temető *temető* Emberi temetkezésre, valamint állatok elföldelésére szolgáló körülkerített terület (3). *Zsidóy-temető*.

templom ~ Istentisztelet céljára szolgáló épület (2*). *Zsidóy-templom; Templom-köz*.

tér ~ 1. Falurész. *Vásártér*.

2. Egy utca jelentős kiszélesedése, közterület (4). *Szobor tér*.

3. A vízszabályozás után a gát és a meder közötti terület, ártér, valamint kiszáradt, de még nem művelhető terület. *Tóylapos-tér*.

tó *tó* Szántóterület kisebb-nagyobb fenékszerű mélyedésekkel, laposokkal. Eredetileg állóvíz volt (30; 6). *Tökös-tó; Ökör-tó-lapos*.

tófenék *tófenék* A régi tónak kiszáradt medre.

topáncs ~ Nagy falurész. Régen tó és ér vette körül. A falu sáros, nehezen járható része volt. *Topáncs*. „Összel még koratavasszal meggondolta az ember, hogy elménnén é oda, mer könnyen a sárba maradt a csizmatalp. Szegény emberek laktak itt.”

torok ~ Szántóterület része. Eredetileg ér torkolata. *Rendő sorka*.

tökös ~ Lapos területű szántó. Régen víztőkkel tele tó (2*). *Tökös-tó*.

töltés *töltés* 1. Árvíz ellen készített gát. *Tisza-gát* „A töltést minden évbe kiosztották kaszálóknak. Píszot fizettünk érte, de mégírte.”

2. Árok partjának felmagasítása.

3. A vasút töltése.

úsztató *úsztató* Fenékszerű szántóterület. Eredetileg olyan víz, ahol az állatokat fürdették. *Juúsztató*.

út ~ Különböző szélességű kövezett vagy földes sáv a külterületen és a belterületen (15). *Darvas út*.

ülés *ülés* Falurész, eredetileg madarak (vízicsirkék) tartózkodási helye. *Csireűlis*.

vadas ~ Falurész, eredetileg vadaskert. *Vadas*.

vályogvető *vályogvető* Agyagos terület, a házépítéshez szükséges vályog készítésének a helye. „Tőp hején is vőjt ije a faluba, sok vájuk kellett, mindénki ebből ipítette a házat. Mos mán nem kell, vőrestéglábúl ipítkeznek.”

völgy *völgy* Két magaslat közötti alacsony fekvésű széles földterület (4; 2). *Szil-völgy, Szil-völgy-lapos*.

zug ~ 1. Fenékszerű mélyedések közötti hátság terület, szántó (3). *Rendőzug*.

2. Falurész. *Csirezug*.

3. Zsákutca. „Elík sok ije kizs beugróv vőjt a faluba, külön neve nem is vőjt.” (L. még: köz.)